

seka, z grozno samozavestjo napadal in ta čin imenoval nezaslišan manêver, da bi se verifikacija dalmatinskih volitev zavlekla. — V prejšnji seji se je dr. Poklukarju od strani predsedništva beseda odrekla, „ker po opravnem redu o interpelacijah razprava ni dopuščena.“

V tem odgovoru pa je dr. Poklukar oestro zavrnil napad Plenerjev pred vsem s tem, da je vso odgovornost za svoj izstop prevzel na-se, ker večina odsekov ali celó večina državnega zbora s tem ni imela ničesar opraviti. — „Odgovornost za ta korak prevzamem pa po vsem sam in se bom malo brigal za to, ali je poslancu Plenerju všeč ali ne.“

Dalje je kazal, da je poročanje o peterih dalmatinskih volitvah zato zamudnejši, ker so volilni akti skoraj skozi pisani v laščini, njemu le težko razumljivi, ker se protesti spuščajo v najmanje podrobnosti; o najmanj pomembnih dogodkih prej in med volitvami priložena je dolga vrsta notarjatskih aktov, vendar pa so vsi protesti izdelani po enem kopitu, ker izvirajo iz pisarn enega volilnega odbora tako zvane „avtonomne“ italijanske stranke. Ta stranka imela je, kakor je bilo znano, za volilne namene na razpolaganje velike svote denarja. — Glavni splošni ugovori protestov obsegajo tri točke: da se je Lahom zabranjevalo ogledavati si imenike volilcev, da so volili neopravičeni in se zabranilo voliti opravičenim in da so se krivično reševale reklamacije. Temu nasproti pa je znano, da so Lah na podlagi vendar-le jim znanih imenikov vložili mnogobrojne reklamacije, da so gledé družih nerednosti tamošnje sodnije, v kateri so pristaši Lahonov, zavrogle vse take tožbe, in da je avtonomna stranka pri državnem sodišči vložene pritožbe zaradi baje „krivično“ rešenih reklamacij — umaknila sama.

Legitimacijski odsek pritrdil je mnenju, da se bode delo polajšalo in požurilo, ako se počaka vspeha sklenjenih pozvedeb gledé volitve Klaić-eve, ker se s tem rešijo ob enem vse enake točke družih protestov in ker se uspeh teh poizvedeb odseku do sedaj še ni naznanil, naravno je, da ostale dalmatinske volitve še niso rešene, čeravno je res, da so se poročevalcu izročile začetkom zasedanja.

Da se v zadnjih treh mesecih to delo ni nadaljevalo, je po vsem naravno, ker je vsem znano, da se je takoj po pretrganem državnem zboru pričelo zborovanje delegacij, potem pa ono deželni zborov, za delovanje legitimacijskega odseka bili so tedaj ti trije meseci naravno popolnoma zgubljeni.

Konečno in poglavitno pa se je hudoval Plener nad tem, da sem kot poročevalec teh volitev sedaj odložil mandat v legitimacijskem odseku.

Lahko bi mu na to kratko odgovoril, da mi po opravnem redu pristaja za izstop pravica, in dalje za to nisem dolžan opravičevanja. — Imel sem pa za ta korak prav stvarne razloge in slavni zbornici hočem dokazati, da sem s tem korakom pospeševal ravno ono, kar je želel zastopnik hebske trgovinske zbornice. — Iz načina govorjenja Plenerjevega izrekoma gledé dalmatinskih vo-

litev bi sicer nikakoršnega povoda ne bil imel mu biti še postrežljiv, in to mi tudi ni bil povod za odstop, temveč ta podal se je sam po sebi. Vstopil je v zbornico namreč nov poslanec italijanščine bolj zmožen kot jaz in tak, ki še nima posla v nobenem odseku. Ako se bo tedaj legitimacijski odsek hotel ozirati na to novo moč, rešene bodo dalmatinske volitve, kakor bi jih mogel jaz, ker to, gospoda, mi bode priznali, da delovanje v odseku za pogodbo z Ogersko, v kvotni deputaciji, v jezikovnem odseku, katerega vsak dan priganjate, naj hiti, ima važnejši in nujnejši posel, kakor pa je rešitev katere koli volitve.

Poslanec Plener tedaj tako slabo poučen v tej zadevi ni bil opravičen k očitani, katero smo včeraj čuli. — Vsaj tudi jaz želim, da dalmatinske volitve kar prej pridejo pred slavno zbornico, se ve da iz družega vzroka kot Plener. — Dalmatinski poslanci so me namreč izrekoma naprosili izjaviti, da želé kar prej mogoče dobiti priliko, tukaj zavrnuti vsa očitanja, ki so bila čitati v časnikih in protestih, in katerih se, kakor videti, poprijema tudi poslanec hebske trgovinske zbornice — ovreči in dokazati, kateri stranki se je v Dalmaciji godila krivica. — S temi opazkami hotel sem dokazati, da poslanec Plener očividno hoče s predigro pripravljati na veliko predstavo, katera se ima tukaj predstavljati pri obravnavi dalmatinskih volitev. — Prepričan pa sem, da se bode pri razpravi teh volitev tukaj potrdila stara prislovica. Parturiunt montes nascitur ridiculus mus. (Veliko vpitja — malo vžitja.)

Naši dopisi.

Iz Zagreba 6. febr. — Iz popolnoma zanesljivega vira došla je „Politiki“ vest o pravem povodu za čin ogerskega finančnega ministra grofa Szapary-a, s katerim so se ponoči tihoma po Hrvatski razobesili grbi z madjarskimi napisi.

Minister Szapary ravnal je nasproti banu hrvatskemu grofu Pejačeviću in nasproti tamošnji deželni vladi tako, kakor da bi mu bil in vlada v vsakem oziru podložna. — To je po hrvatsko-ogerski pogodbi neopravičeno in ban je braneč pravice Hrvatske takim nakanam stanovitno nasprotoval.

Ko je pri neki priliki minister Szapary imel opraviti na Reki, sklenil je pomuditi se nazaj gredé v Zagrebu in ta svoj namen naznanil banu.

Ta je k dotičnemu vlaku poslal svojega sekcijskega načelnika Živkovića z vozom na kolodvor, da ministra sprejme in ga pripelje v banovo stanovanje, kjer ga je ta kot gosta sprejel. — Spremistvo ministrov moral se je hoté nehoté zadovoljiti s stanovanjem v gostilnah.

Minister izrekel je željo, drugi dan ogledati si urade, pa ban je skrbel, da so se brez posebnega sprejemanja ministru pokazali samo oni uradi, ki so v neposredni zvezi s poslovanjem banovem.

Tudi k obedu pri banu vabljen je bil minister sam tako, da je imel ves sprejem ministrov po vsem neoficijelen obraz.

Tako ravnanje bilo je za več kot samozavednega ministra Szapary-a preveč in hotel je banu in Hrvatski pokazati, da je on veči gospod kot ban in zato je dal one osodepolne grbe tihoma pripeti pri tamošnjih finančnih uradih, zaradi katerih je nastal krvavi ljudski upor in zaradi katerih je ban Pejačević odstopil ter Hrvatska dobila bana, ki je, kakor se bojimo, v veliko škodo hrvatsko-ogerskih razmer po vsem poslušen ogerski vladi.

Iz Ljubljane. — Kedo bo prihodnji celovski škof? Za to vprašanje zanimajo se v prvi vrsti slovenski krogi, ki morajo zahtevati, da je prihodnji škof pravičen tudi Slovencem svoje škofije in zmožen tudi v njihovem jeziku oznanovati jim besedo Božjo in občevati z njimi. — Te prvotne zahteve stavijo celó do duhovnika, ki se podá med divjake oddaljenih delov sveta, in zato bi smeli upati, da se v pravni državi naši, v kateri ustavne temeljne postave zagotavljajo narodno enakopravnost, ne bo našel človek, ki bi tako prvotno zahtevo našo mogel imenovati drugačo kot po vsem opravičeno.

Zarad prevelike važnosti tega imenovanja in pa ker je znano, da se predlogi za imenovanje zbirajo v naučnem ministerstvu, katero ima toraj skupno z vso vlado v svojih predlogih ozirati se na take želje ali pa prezirati jih, spregovorimo te besede, posebno zato, ker vemo, koliko si nemško-narodna stranka prizadeva vplivati v tem smislu, da ono zvišeno mesto zasede mož njihovega mišljenja, in pa posebno zato, ker se nam z Dunaja naznanja, da so se dosedanje razprave zaradi osebe prihodnjega škofa zopet presukale oziroma z novega priče, in ker se je neka merodajna oseba tam nasproti dvem našim zaupnikom v tej zadevi izrekla: „Vsi koroški Slovenci so uže toliko omikani, da morejo s svojim škofom tudi nemško občevati.“ Ako bi tako načelo dobilo pri imenovanju veljavo, potem pa — — v grob položimo vse nade, z njimi pa tudi vero — da bi pri nas najneverjetnejše ne bilo — nemogoče!

— O dr. Riegerju raztrosili so časniki pred nekaj dnevi vest, da je bil povzdignjen v baronski stan in nasprotniki so to tukaj kazali kot znamenje sedanje politike. Pa takoj se je pokazalo, da je ta vest popolnoma izmišljena samo zato, da je moč zopet proti državnozbornski večini in vladi izstreliti pušico. — Znano je, da je bil uže pred več leti dr. Rieger odlikovan z redom železne krone II. vrste, kar mu dá pravico, povzdigniti se dati v baronski stan, pa dr. Rieger do sedaj še ni za to prosil, zato pa je tudi nesmisel trositi vest o novem odlikovanju njegovem, do katerega mu po tedaj veljavnih pravilih onega reda pristaja pravica.

— Kmetijsko potovalno predavanje v Preski pri Medvodah ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo 13. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu v šoli.

— † Župan blejski Anton Vester v Zagoricah pri Blejskem jezeru umrl je, kakor se nam poroča, minulo nedeljo vsled rane na roki. Pogreb odločen je bil za

včeraj. Pokojnik bil je dolgo vrsto let župan blejske občine in obče spoštovan kot predstojnik občine, kot gospodar in kot zvest domačin. Tudi ptujci obiskovali so radi hišo Danejevo, kjer se je vedno dobivalo dobrega vina in izrekoma tudi okusnega ovčjega sira, katerega je pokojni Danej izdeloval na svojih planinah. — Bodi zemlja lahka vrlemu poštenjaku!

— (LXXV. odborova seja „Matice Slovenske“ bo v soboto 12. februarja t. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7.

Dnevni red:

1. Potrjenje zapisnika o LXXIV. odborovi seji.
2. Naznanila prvosedstva.
3. Poročilo književnega odseka.
4. Poročilo gospodarskega odseka.
5. Poročilo tajnikovo.
6. Posameznosti.

— Nesreča na železnici. Na Svečnico ponoči trčil je pred Postojno mešanec skupaj s tovornim vlakom ter se je vsled tega poškodovala mašina in 14 vagonov, k sreči se pa ni poškodovala nobena oseba.

— Vreme. Če se potrdi stari pregovor o medvedu in Svečnici, katera je bila zeló mrzla, smemo pričakovati kmalu gorkejšega vremena, morebiti zgodnje spomladi.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Tudi avstrijska vlada sledila je izgledu sosednih držav Nemške in Ruske v tem, da je prepovedala izvažati konje čez meje naše države. To je zopet eno onih znamenj, ki se redno prikazujejo, kedar se pooblači politično podnebje in se države pripravljajo na vojsko.

O naši vladi sme se sicer mirno trditi, da ne išče vojske, da vse stori, izogniti se je, da pa vendar ne sme zanemarjati ničesar, kar bi jo spravilo v zadrego, ako bi vojska vendar-le nastala. To dokazuje prav jasno odgovor vladin na interpelacijo Mautnerjevo, katerega nahajajo čestiti čitatelji naši do besede prevedenega v poročilu „Iz državnega zbora“.

V obče se znamenja za nevarnost preteče vojske tudi v minulem tednu niso mnogo zmanjšala. Borsa se je sicer minulo soboto nenadoma ojačila, naša renta poskočila je ta dan nagloma za $2\frac{1}{2}\%$, dokaz, kako miroželjna je, pa v nedeljo je takoj začela pešati in temu se ni čuditi, ker zgodilo se ni ničesar, kar bi splošni politični položaj kazalo v lepši svetlobi. Vemo sicer, da naša vlada noče vojske, znano je, da enako miroljubnost obetajo druge države, vendar pa je enako znano, da ona država, katera namerava vojsko, tega ne javlja pred časom. Gradiva nasprotja med evropskimi državami pa je nakopičenega toliko, pogledimo proti izhodu ali zahodu, da si drugače rešitve, kot one z mečem ne moremo misliti. To čuti ves svet, zato se oborožujejo z denarjem in pravim orožjem vse države in ako bi se res posrečilo, sedaj zabraniti vojsko, bo s tem samo odložena za nekaj,